

az élet igéje

2024. NOVEMBER

»Ő [ez az özvegyasszony] a maga szegénységéből bedobta [a perselybe] mindenét, amije volt, egész megélhetését«.

(Mk 12,44)

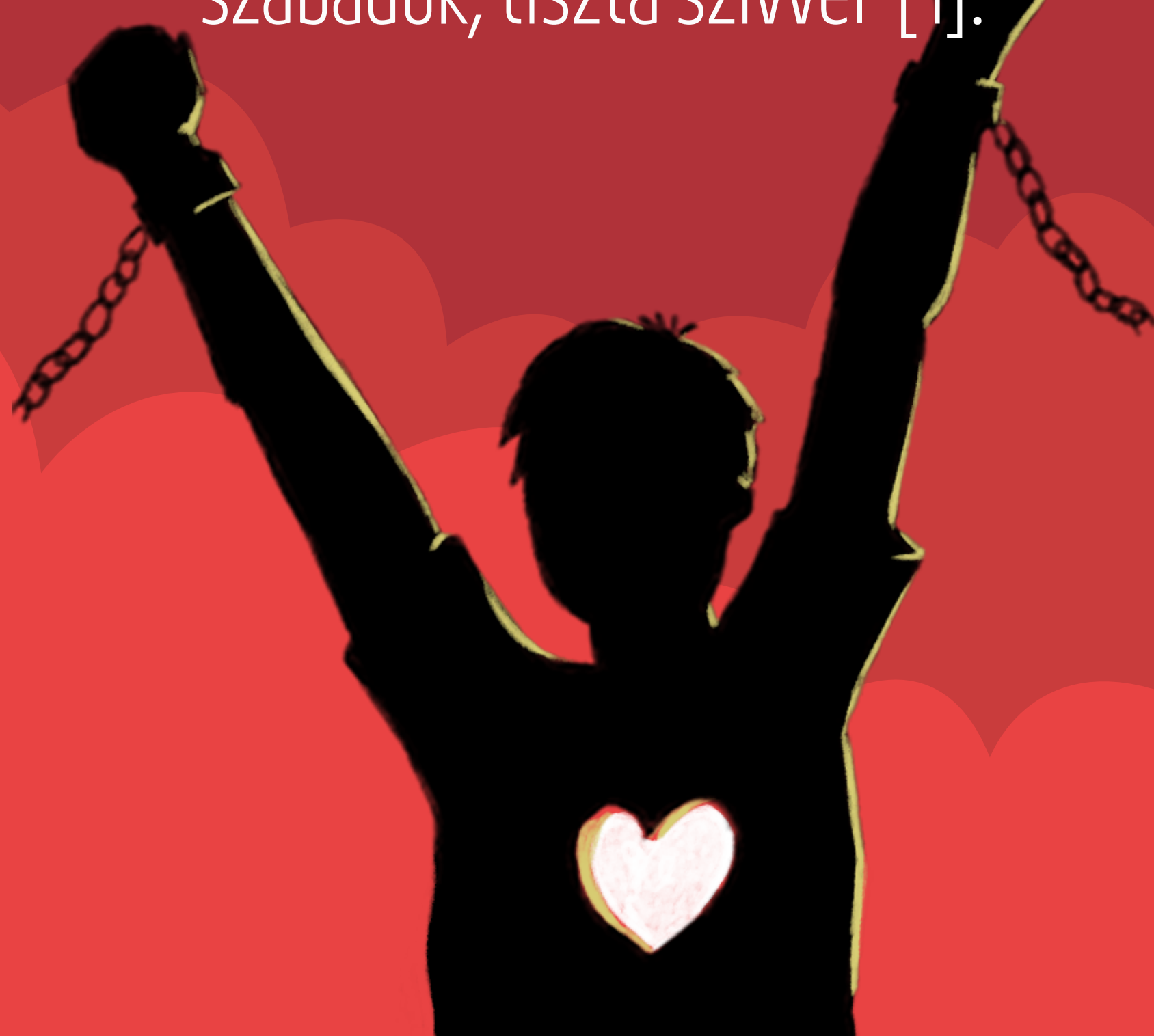

Jézus ott van a jeruzsálemi templomban. Sokan jönnek-mennek, és egyszer csak **betér egy szegény özvegyasszony is, aki bedob két fillért a perselybe.**

Jézus magához hívja a tanítványait, és ezt mondja:

”Akkor osszuk meg, és bocsássuk a rászorulóknak rendelkezésére, amink van: **egy mosolyt, az időnket, a vagyonunkat, a képességeinket.**

Miután mindent odaadtunk szeretetből, szegények leszünk, vagyis üresek, (...), szabadok, tiszta szívvel”[1].

ÚJ NADRÁG

Kaptam egy nadrágot ajándékba, ami kicsit nagy lett rám. **Már alig vártam, hogy felvehessem,** mert ezen kívül csak egyetlen egy volt, de az is agyon foltozva.

Azokban a napokban találkoztunk a csoportunkkal, hogy megnézzük, mire van szüksége a szegényeinknek. **Éreztem, hogy közösbe kell tennem az új nadrágot.**

Nem volt könnyű: újra hordhattam a régit, de **megértettem, hogy mit jelent konkrétan szeretni!** Amikor hazamentem, elmeséltem az anyukámnak, és meglepetésemre megígérte, hogy venni fog egy újat!

Y. (Irak)

Az élet igéje alapján átdolgozta: Encar Javaloyes
Illusztráció: Guili Rodriguez (guillermotte@gmail.com)
teens4unity@fokolare.hu
www.fokolare.hu | www.teens4unity.hu
www.focolare.org | www.teens4unity.com

[1] C. Lubich, Az élet igéje 2003. november, Új Város, 2003/11.

Az élet igéje

2024. NOVEMBER

Jézus ott van a jeruzsálemi templomban. Sokan jönnek-mennek, és egyszer csak **betér egy szegény özvegyasszony is, aki bedob két fillért a perselybe.**

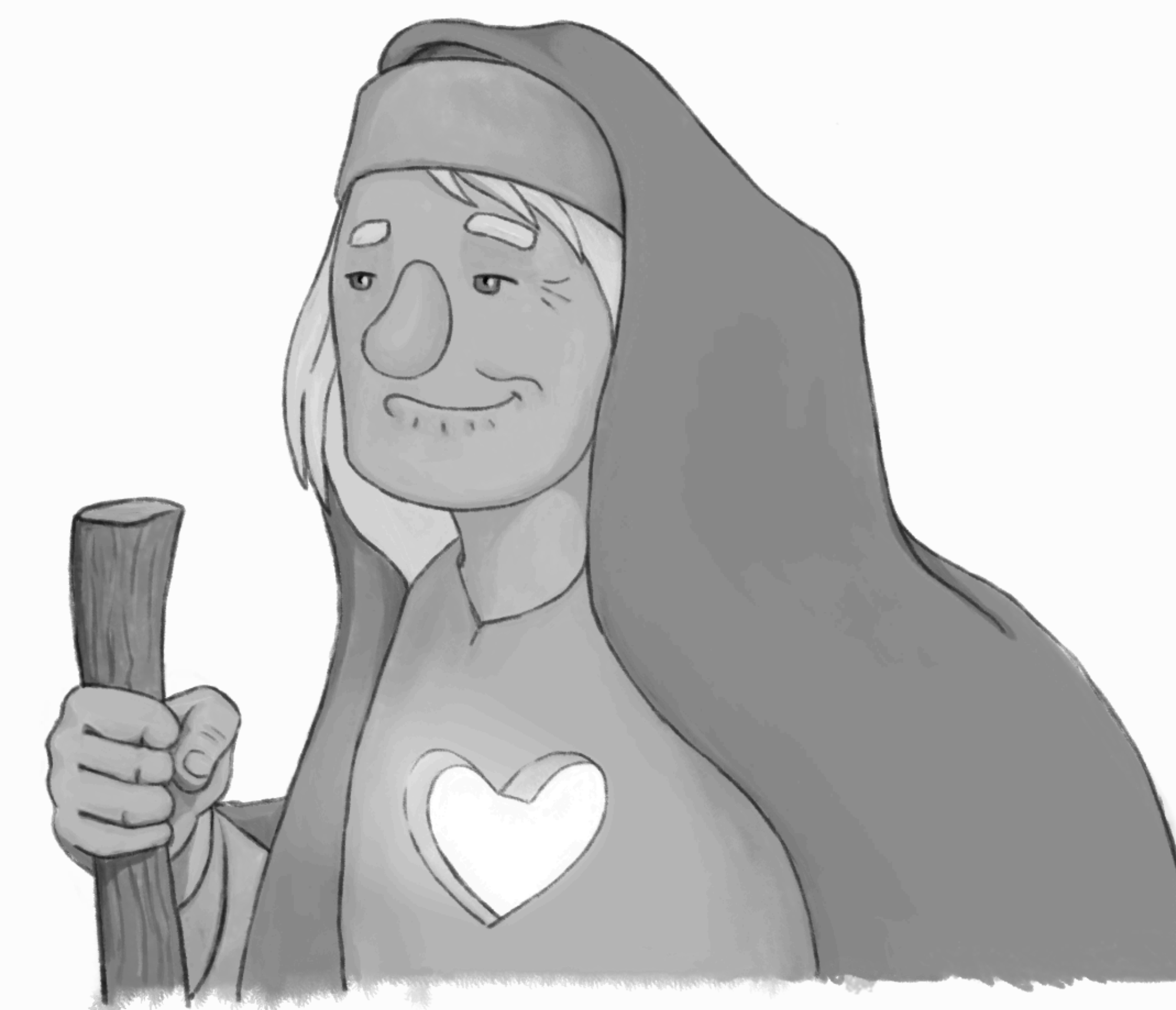
Jézus magához hívja a tanítványait, és ezt mondja:

»**Ő [ez az özvegyasszony] a maga szegénységéből bedobta [a perselybe] mindenét, amije volt, egész megélhetését**«.

(Mk 12,44)

Ez az életige mindenekelőtt arra hív minket, hogy **újítsuk meg teljesen a bizalmunkat Isten szeretetében, és tekintsünk a látszat mögé, anélkül, hogy ítélkeznénk, és értékeljük minden emberben a pozitívumot...**

Ez az özvegyasszony feltétel nélkül hisz Isten szeretetében, ezért **mindent, amit csak tud, oda akar adni** a nála szegényebbnek.

„Akkor osszuk meg, és bocsássuk a rászorulóknak rendelkezésére, amink van:

egy mosolyt, az időnket, a vagyonunkat, a képességeinket.

Miután mindent odaadtunk szeretetből, szegények leszünk, vagyis üresek, (...), szabadok, tiszta szívvel“^[1]

ÚJ NADRÁG

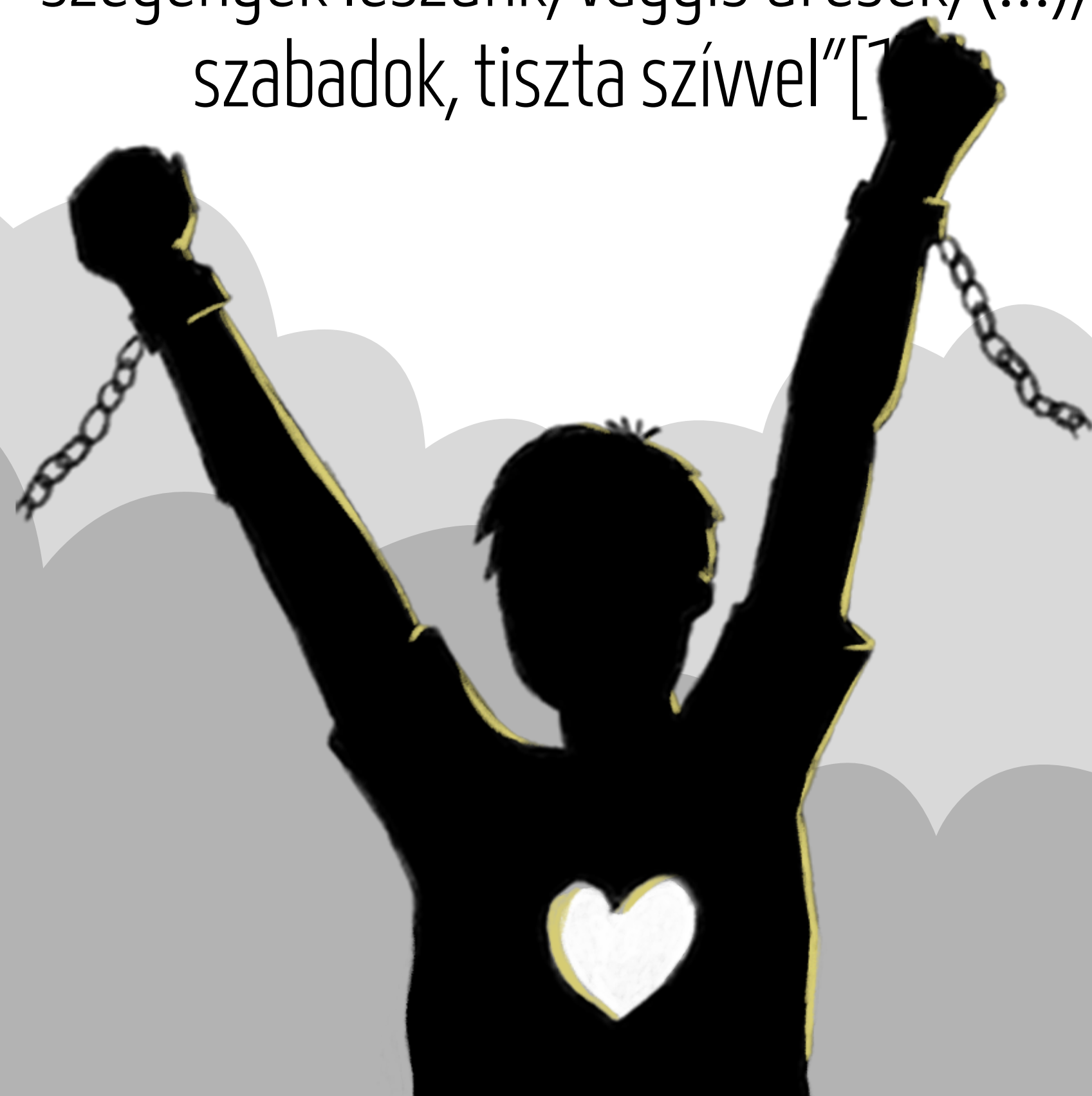
Kaptam egy nadrágot ajándékba, ami kicsit nagy lett rám. **Már alig vártam, hogy felvehessem,** mert ezen kívül csak egyetlen egy volt, de az is agyon foltozva.

Azokban a napokban találkoztunk a csoportunkkal, hogy megnézzük, mire van szüksége a szegényeinknek. **Éreztem, hogy közösbe kell tennem az új nadrágot.**

Nem volt könnyű: újra hordhattam a régit, de **megértettem, hogy mit jelent konkrétan szeretni!** Amikor hazamentem, elmeséltem az anyukámnak, és meglepetésemre megígérte, hogy venni fog egy újat!

Y. (Irak)

[1] C. Lubich, Az élet igéje 2003. november, Új Város, 2003/11.